

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120202774
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120202774.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ulica pri V. XXX/X, P. S., o zaplatenie 481,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a. s., sa domáhal návrhom na vydanie platobného rozkazu zaplatenia sumy 481,10 eur s príslušenstvom. Uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 17.02.2016 zmluvu o pôžičke č. 6227619/7520502935, na základe ktorej jej poskytol sumu 500 eur. Žalovaná mala pôžičku splácať v 48 mesačných splátkach po 15,89 eur, a to až do celkovej sumy 762,72 eur. Uhradila ale len sumu 160,01 eur. Pre neuhrádzanie splátok riadne a včas veriteľ dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, pričom predtým listom zo dňa 26.05.2017, označenom ako predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Žalobca si zmluvnú pokutu neuplatnil a okrem istiny žiadal priznať aj zákonný úrok z omeškania.

2. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Nitra dňa 11.05.2020 pod sp. zn. 36Csp/18/2020-46, podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Podľa nej ad 1) v zmluve o poskytnutí pôžičky Quatro výška úverového rámca 500 eur nie je špecifikovaná, ad 2) poprela pravosť podpisu na doručenke, neprevzala výzvu na splatenie dlhu, žalobca uvádza rôzne čísla zmluvy, 3) v zosplatnení úveru nie je uvedený deň zosplatnenia, ad 4) v zmluve nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok, cenník a obchodné podmienky, štandardné európske informácie, zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., jej nikdy neboli odovzdané, považuje ju za nejasnú, zavádzajúcu, ad 5) vzniesla námietku premlčania, pretože k uzatvoreniu zmluvy malo dôjsť dňa 17.02.2016 a nie je jasné, kedy sa dostala prvýkrát do omeškania a ani to, kedy úver veriteľ zosplatnil, ad 6) zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, preto je absolútne neplatná, inak je bezúročná a bez poplatkov, typová, formulárová zmluva, ad 7) nebolo jej doručené odstúpenie od zmluvy či jej zánik iným spôsobom, žalobca podľa nej neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno, ad 8) veriteľ neskúmal bonitu žiadateľa. Preto navrhla, aby súd žalobu zamietol. Okrem toho poukázala na to, že sa pokúšala s veriteľom dohodnúť, spoločnosť Zastavduhy s.r.o., mu v jej mene zasielala listy, kde sa snažila riešiť situáciu všetkých jej dlhov. Zo strany veriteľa sa nedočkala odpovede. V prípade, ak by súd napriek vzneseným námietkam mal za to, že nárok žalobcu je dôvodný, navrhla, aby sumu 339,99 eur (dlžnú istinu) ju súd zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach.

3. Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 26.05.2020, č. k. 36C/18/2020-102 zrušil platobný rozkaz, žalobca k odporu žalovanej uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná a žalovaná bola riadne oboznámená s tým, akú istinu a aké príslušenstvo má platiť, tj. neobsahuje ani žiadne neprijateľné podmienky. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, uzn. NS SR sp. zn. 3 Cdo/146/2017. K číselnému uvedeniu zmluvy uviedol, že má viaceré označenia, ale ide o tú istú zmluvu. Podľa neho nárok nie je premlčaný, pretože bol uplatnený v rámci plynutia premlčacej doby 3 rokov. Nemožno ho počítať od splatnosti prvej nezaplátenej splátky, ale od tej, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Pri zosplatnení dlhu postupoval podľa zákona (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka), pričom táto možnosť bola upravená v čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok. Podľa neho platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku, tj. prvú nesplatenú, žalobca ako veriteľ má právo na vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky (napr. uzn. KS v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016, KS v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co/214/2017). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou zásielkou, pretože pred zosplatnením jej bola adresovaná výzva s doručenkou, v rámci ktorej bola upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaná sa mohla ale o zosplatnení dozvedieť doručením žaloby. Vo vzťahu k bonite žalovanej poukázal žalobca na to, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klientka spíňala štandardné riskové podmienky, podpísala prehlásenia, ktoré nerozporovala. Zmluvné podmienky tiež riadne podpísala a podľa prijmu žalovanej sa žalobcovi výška mesačnej splátky javila ako primeraná. V konaní si žalobca neuplatnil náklady spojené s vymáhaním pohľadávky a ani zmluvnú pokutu.

4. Žalovaná v rámci dupliky zotrvala na svojom vyjadrení, spochybnila v zmluve uvedenú RPMN. Tvrdila, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku, nerieši ňou uvádzané rozpory zmluvy. Zdôraznila, že situáciu sa pokúšala viackrát so žalobcom riešiť. Žalobca podľa nej nijako nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu a spochybnila započítanie jej platieb na iné položky ako splátky dlhu. Zmluvu o úvere označila za typovú, s neprijateľnými podmienkami, ako aj za neplatnú.

5. Z dôvodu postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., súd uznesením zo dňa 10.09.2020, č.k. 36Csp/18/2020-148, pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania aktuálny žalobca.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal so súhlasom strán sporu v ich neprítomnosti.

7. Žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v rozsahu uplatnenom v žalobe a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

8. Žalovaná potom, čo jej bolo doručené uznesenie o zmene žalobcu, uviedla, že postúpenie pohľadávky považuje za neplatné, pretože nebolo preukázané splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za takúto výzvu podľa nej nemožno považovať ani predžalobnú upomienku a ani oznámenie o okamžitej splatnosti úveru. Okrem toho jej žiadne oznámenie o postúpení pohľadávky doručené nebolo. Z uvedeného dôvodu spochybnila aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. V ostatnom zopakovala svoje predchádzajúce argumenty vo vzťahu k zmluve, tj. nepreverenie bonity klienta, náležitosti zmluvy, obchodné podmienky a cenník, neprijateľné podmienky zmluvy, premlčanie nároku, neúčinnosť a neplatnosť zmluvy. Zároveň pre prípad, ak by súd neprihliadol ani na jednu z uvedených námietok, pre ktoré navrhla žalobu žalovaná zamietnuť, navrhla, aby dlžnú sumu 339,99 eur mohla splácať v splátkach po 20 eur mesačne.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to najmä zmluvou o spotrebiteľskom úvere s prílohami, notárskou zápisnicou, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvami žalovanej, vyjadreniami strán sporu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Dňa 17.02.2016 bola medzi Consumer Finance Holding, a.s., prostredníctvom sprostredkovateľa ako veriteľa a žalovanou ako klientkou uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky). Predmetom zmluvy bol úver v sume 500 eur, výška splátky 15,89 eur, počet splátok 48, celková náklady spotrebiteľa 262,72 eur, celková čiastka úveru 762,72 eur, priemerná hodnota

RPNM 32,03 %, RPMN 24,98%, splatnosť do 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 20.02.2020.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2017 bolo žalovanej oznámené pôvodným veriteľom, že nedoplatok na splátkach je vo výške 78,34 eur. Bola upozornená, že ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 3/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť, Žalobca predložil doručenkou o doručení upomienky žalovanej dňa 01.06.2017, ktorá ale spochybnila podpis na nej a nepovažovala ho za svoj vlastný podpis.

12. Veriteľ listom zo dňa 20.07.2017 oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru s tým, že jej dlh z úverovej zmluvy č. 6227619 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, dlžná čiastka predstavuje sumu 486,16 eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do úplného zaplatenia. Predmetné oznámenie bolo žalovanej podľa tvrdenia žalobcu zasielané obyčajnou poštou, pričom žalovaná poprela, že by jej oznámenie bolo doručené.

13. Notárskou zápisnicou zo dňa 11.12.2017, N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, došlo k zlúčeniu Consumer Finance Holding, a.s., s VÚB, a.s, ktorá je nástupníckou spoločnosťou pôvodného veriteľa.

14. Dňa 21.08.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy č. 6227619 z VÚB, a.s., na Intrum Slovakia, s.r.o., pričom listom VÚB, a. s., zo dňa 26.08.2020 bolo žalovanej oznámené postúpenie pohľadávky banky voči žalovanej. Žalovaná sa o postúpení pohľadávky dozvedala až potom, čo jej bolo doručené uznesenie súdu o zmene žalobcu. Žiadne oznámenie od veriteľa, resp. žalobcu, jej doručené nebolo.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu predčasnej splatnosti úveru) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzavretia postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe

vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Zmluvný vzťah strán sporu, založený na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere, spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

23. V prejednávanom spore sa súd zaoberal aj spornou otázkou, či došlo k predčasnej splatnosti úveru ako deklaroval žalobca v podanej žalobe. Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitimácie žalobcu v tomto spore.

24. Otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku predtým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi, čo ale žalobca v tomto prípade nepreukázal (napr. uzn. KS v Nitre zo dňa 30.11.2020, sp. zn.6CoCsp/6/2020) a práve žalovaná od začiatku poukazovala na túto skutočnosť.

25. Okrem toho súd konštatuje, v prípade, ak by aj došlo k platnému zosplatneniu dlhu (čo ale preukázané nebolo), tak spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (iným ako banka) už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sleduje nielen sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a aj umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota, nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť

svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka - rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018). V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom. V tomto prípade mal súd preukázať, že mielenže žalobca takúto listinu nepredložil, ale pokiaľ by aj takáto listina existovala, bolo potrebné ju doručiť do dispozičnej sféry dlžníka, čo žalobca opäť nepreukázal.

26. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením riadne zosplatennej pohľadávky vyžaduje ďalej okrem iného, aby banka spotrebiteľa upozornila o zamýšľanom postúpení splatného dlhu. Výzvu banky podľa § 92 ods. 8 pred postúpením pohľadávky nie je možné nahradiť (resp. zameniť) inými, skoršími úkonmi, ktoré sledujú iný cieľ, než samotné postúpenie bankovej pohľadávky. Keďže v dôsledku zlúčenia sa veriteľom stala následne banka - Všeobecná úverová banka a. s., stal sa takýto úver úverom bankovým. Vzhľadom na to bola banka povinná podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, vyzvať žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, nepostačovalo, že tak urobil jej právny predchodca Consumer Finance Holding a. s., ktorý nie je bankou. Keďže banka nevykonala platnú písomnú výzvu na sumu, ktorú postúpila na žalobcu, mal súd za to, že takéto postúpenie záväzku žalovanej je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda sa jedná o neplatný právny úkon. Takto žalobca nie je aktívne legitimovaný voči žalovanej, s prihliadnutím na čo súd žalobu zamietol, pričom sa už nezaoberal ďalším prieskumom spotrebiteľského práva, nakoľko by to bolo nehospodárne a samotný zistený dôvod je dostatočný pre zamietnutie celého nároku žalobcu.

27. V kontexte uvedeného je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech.

28. Pretože do dňa postúpenia pohľadávky nedošlo platne k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, ale podľa zmluvy o úvere už nastala celková splatnosť úveru (20.02.2020), právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., nesplnil podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Keďže v tomto prípade išlo o postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Ide tu teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

29. Dôvodom pre zamietnutie žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu; skúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd ju skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, pričom zistenie nedostatku vecnej legitimácie má za následok zamietnutie žaloby.

30. Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Podľa čl. 17 základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

33. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na to, že jej počas konania žiadne trovy zatiaľ preukázateľne nevznikli a ani žiadne trovy zo spisu nevyplývali.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona